

ISRAEL ȘI BISERICA - ISRAEL ÎN CĂLĂTORIE, Partea a doua

În seara aceasta, vom începe studiul asupra capitolului 1 din Exod. Va necesita un studiu mai îndelungat, dar cred că îl vom putea parcurge în câteva seri. Fac aceasta, deoarece cred că trezirea va ține până la Paști, sau va continua și în timpul Paștelui.

Nu știu de ce sunt aici în această trezire. Este o taină pentru mine. În după-amiaza aceasta, am fost chemat la telefon de către managerul meu, în legătură cu adunările din Macon, Nashville și ținutul acela, dar am anulat totul. Pentru unele adunări au fost închiriate auditorii mari de douăzeci de mii de locuri, pe care cu trei sau cinci ani în urmă, nu am reușit să le obținem. Când am ținut ultima adunare de la Meridian, auditoriul a avut patruzeci și cinci de mii înăuntru, și foarte mulți oameni au fost nevoiți să stea afară în ploaie... De acolo am plecat la Tallahassee, unde s-a întâmplat la fel: locurile au fost insuficiente pentru marea mulțime adunată. Apoi Duhul Sfânt mi-a spus: „Stop! Acum du-te acasă și așteaptă, pentru că vreau să te trimit peste mări.” Ei bine, iată-mă!

Tot din cauza aceasta am anulat șapte adunări. Una dintre ele ar fi trebuit să se țină la Connersville, Indiana, iar alta sus în Alberta, Canada, într-o arenă mare, cu douăzeci și cinci de mii de locuri. Cu câțva timp în urmă, noi am încercat să obținem locul acela, dar n-am reușit, iar acum când am obținut-o și totul era pregătit să înceapă, Duhul Sfânt a spus: „Oprește-te!”, și m-a trimis acasă, deși treizeci sau patruzeci de mii de oameni așteptau începerea adunărilor. Apoi m-a trimis aici la Tabernacol. Vedeți, noi trebuie să facem ceea ce ne spune El.

Poate spuneți: „Este posibil să lași o adunare atât de mare și să vii la un Tabernacol mititel?” Ei bine, așteptați un minut. Noi Îl slujim pe Dumnezeu. Vedeți?

Filip a părăsit o trezire mare, căci toată Samaria era în mișcare, și a plecat afară, în deșertul Gaza. Unde? Pe drumul care cobora de la Ierusalim spre Gaza, ca să găsească un singur om, și nu s-a mai întors niciodată la trezire. Este adevărat? Pe drumul acela pustiu, el a întâlnit un famen etiopian, care s-a convertit. El nu s-a mai întors niciodată în Samaria unde avea trezirea.

Noi suntem cu adevărat mulțumitori pentru călăuzirile Duhului Sfânt. Noi trebuie să umblăm așa cum vrea El, iar eu mă simt foarte călăuzit să vin aici, în această adunare.

Oh, scuză-mă, frate. Frate Fleeman, aici mai sunt câteva exemplare. Ia-le pe toate, căci s-ar putea să fie și alții care au nevoie de Biblie. În seara aceasta, vom citi mai ales din Vechiul Testament, deoarece luăm modelul, umbra. Cei care doresc Biblii să ridice mâna și vor primi. Ar fi bine să aveți întotdeauna Bibliile la voi și ceva de scris ca să puteți lua notițe, sau să vă notați textele.

Aseară am stat cam mult, dar în seara aceasta voi face tot ce pot ca să termin mai repede. Eu iubesc foarte mult Cuvântul, iar când mă adâncesc în El, uit de timp și de toate celelalte lucruri.

Aseară am trecut de la Geneza la Apocalipsa, și am uitat că mai trebuie să și închei.

Este pentru prima dată când țin astfel de adunări. Ultima adunare de trezire pe care am ținut-o aici în casa de rugăciune a fost acum șapte ani. Câți vă amintiți care a fost predica mea de rămas bun? „Cine este acest Filistean netăiat împrejur care încearcă să sfideze armatele Dumnezeului celui viu?” Aceasta era tema predicii de rămas bun de atunci. Fiica mea mai mică avea exact două săptămâni. Eu îi promisesem lui Dumnezeu că dacă mă va lăsa să stau până când se naște ea, voi merge unde vrea. Astfel, de atunci am călătorit tot timpul, o seară sau două aici sau acolo, iar Domnul ne-a binecuvântat în mod măreț. În urma acestor adunări s-au convertit în jur de o jumătate de milion de oameni. Gândiți-vă că

aceasta s-a întâmplat în șapte ani. Uneori s-au întors treizeci de mii într-o singură zi. Aceasta este cu adevărat minunat. De fiecare dată când mă gândesc la acele zile, simt că amețesc. Astăzi primesc scrisori din Africa, în care mi se spune că toată Africa de Sud este în mișcare, pregătită și vrea să știe când vom putea merge. Oh, Doamne!

Apoi, Domnul mi-a dat o viziune și a spus: „În India vor fi în adunare trei sute de mii de oameni. Scrie aceasta și vezi dacă este adevărat sau nu.”

Atât despre aceasta, pentru că atunci când vorbim despre misiune ajungem din nou la vindecări. Acum încerc să-mi relaxez mintea și să învăț Cuvântul. Nu sunt un teolog, dar îmi place să spun ceea ce știu despre El.

Duminică dimineața vom avea întrebări, orice întrebare referitoare la Scriptură, ce vreți să știți despre Ea. Noi vom încerca să răspundem cât se poate de bine, conform Cuvântului. Aduceți orice întrebare pe care o aveți despre Scriptură, orice vă tulbură, până sâmbătă seară, iar duminică dimineața vom încerca să răspundem. Dacă aveți ceva nelămuriri, spuneți doar: „Nu pot înțelege cum sunt aceste lucruri.” Voi încerca să le alinez cu Scriptura, cât pot de bine, deoarece cred că trebuie să fie Scriptural sau nu este corect.

Aseară am studiat primul început al bisericii. Cui i-a dat Dumnezeu făgăduința? Lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor. Făgăduința i-a fost dată lui Avraam și Seminței lui. Este adevărat? Lui Avraam și Seminței lui. Dar Sămânța lui Avraam nu au fost toți copiii lui, fiindcă este scris: *„În Isaac vei avea o sămânță.”* (Romani 9.7). Este adevărat? Sămânța lui Avraam este Isus Hristos, iar noi, fiind morți în Hristos, suntem Sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință. Amin. Dumnezeu să fie slăvit.

Când un bărbat sau o femeie depășește vârsta de douăzeci și cinci de ani, a trecut deja de perioada tinereții, iar în timp ce întâmpinăm apusul soarelui, ne gândim la făgăduințele Lui minunate. Ce este aceasta? S-a terminat cumva viața? Oh, nu!

Viața nici n-a început încă. Noi mergem spre Ea. Îmi doresc să putem stabili o cale, iar timpul să nu însemne nimic, iar voi să stați liniștiți și să luați acele lucruri din Scriptură înaintea oamenilor. Eu pot să dovedesc cu ajutorul Bibliei lui Dumnezeu, care este insuflat de Duhul Sfânt, că fiecare om care este născut din nou, adică este în Hristos, va fi transformat într-una din aceste zile, astfel încât părul alb și ridurile vor dispărea. Voi veți fi din nou tineri și tinere și veți trăi veșnic cu Hristos Isus. Eu pot să vă arăt unde a făgăduit Dumnezeu aceasta în Biblie, unde a pus El umbrele și semnele ei și unde a făgăduit că va face aceasta. Ce minunat!

O voi mai iubi atunci pe soția mea? Desigur, chiar mai mult decât acum. Eu nu știu cum, dar va fi. Ea va fi a mea? Desigur, ea va fi însoțitoarea mea. Acolo nu vor fi copii, dar copiii pe care îi avem aici pe pământ vor fi cu noi dacă sunt născuți din nou. Acesta este adevărul. Nu este minunat?

Când era copil, mama îmi povestea, înainte ca ea să se întoarcă la Domnul, că atunci când vom merge acolo, vom avea aripi cu ajutorul cărora vom zbura. Mă gândesc că mie îmi place să mănânc, să beau, să dau mâna cu oamenii și să am părtaşie cu ei. Atunci m-am gândit: „Oh, Doamne, aceasta se va termina!” Oh, nu! Dumnezeu nu m-a creat să fiu un înger. El m-a făcut un bărbat și voi fi întotdeauna bărbat și nu un înger. O asemenea învățătură este greșită. Desigur, Dumnezeu a creat și îngerii. El i-a creat pe heruvimi, care au șase aripi și a creat îngeri fără aripi.

Când eram păcătos, mergeam în unele locuri unde se cântau cântări vechi despre îngerii cu ochi căprui care mă așteptau. Ascultându-le, mă gândeam: „Oh, Doamne, un înger!”, dar mai târziu am constatat că totul era doar o minciună a Diavolului. Nu a existat niciodată așa ceva. Vedeți?

Noi suntem bărbați și femei și ne vom întoarce pe acest pământ bărbați și femei. Aceasta este învățătura lui Dumnezeu. Cred că văzând aceste lucruri vom avea și mai mult respect pentru Hristos și-L vom primi și mai mult.

În seara aceasta voi încerca să vă arăt umbra din Vechiul Testament pentru Noul Testament. Scriptura ne spune că toate lucrurile vechi au fost un model sau o umbră a lucrurilor care vor veni. Deci în seara aceasta avem o lecție minunată, Exodul... Noi am lăsat copiii lui Israel aseară.

Cum s-a numit Israel înainte de a primi numele Israel? Cine poate să-mi răspundă la această întrebare? Cum s-a numit Israel înainte de a primi acest nume duhovnicesc? Poate să-mi spună cineva în afară de un predicator? Am văzut un predicator care ridică mâna. În ordine, cineva în afară de voi predicatorii... (Cineva spune: „Iacov”). Iacov, așa este. Și din ce cauză a primit acest nume duhovnicesc? Un frate spune: „El a reținut pe loc Îngerul și l-a biruit în luptă, spunându-i: *„nu te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta.”* (Geneza 32.26).

Doriți un nume duhovnicesc în seara aceasta? Apucați-L pe Duhul Sfânt și spuneți-I: „Doamne, nu voi părăsi această casă de rugăciune până nu mă binecuvântezi.” Atunci, lucrurile vor arăta diferit când veți pleca. Să fiți la fel de hotărâți ca Iacov și atunci veți primi binecuvântarea.

Observați, El s-a atins de coapsa lui Iacov și Iacov a pășit diferit. Amin. Nădăjduiesc că aceasta coboară până în adâncul inimii. După ce vă luptați cu Dumnezeu, veți umbla diferit. Priviți. Când fusese de partea cealaltă a pârâului, el fusese un om mare și puternic, deși era decăzut, departe de Dumnezeu și fugea de fratele său și de Dumnezeu. Dar când a trecut de partea cealaltă a pârâului, era un prinț care șchiopăta... Tu ești un prinț înaintea lui Dumnezeu, deoarece cu Dumnezeu ai putere ca un prinț. Un prinț șchiop care a șchiopătat toată viața. Nu este minunat cum lucrează Dumnezeu?

Aseară am rămas în Geneza, la ultimul din cei patru patriarhi, căruia Dumnezeu i-a dat făgăduința Sa, Avraam. Cei patru sunt Avraam, Isaac, Iacov și Iosif. Aseară am aflat că în Avraam avem alegerea bisericii creștine de astăzi; în Isaac, neprihănirea și în Iacov, harul.

Dacă ați citit viața lui Iacov, trebuie să credeți în har, trebuie să vedeți că în toate lucrurile pe care le-a făcut, a fost alegerea și chemarea lui Dumnezeu, și Dumnezeu l-a binecuvântat. Deci, Dumnezeu l-a chemat și i-a spus ce se va întâmpla. Dar cred că ați putut vedea că după ce s-a luptat cu Îngerul, lucrurile s-au schimbat pe deplin. Apoi, când a stat înaintea lui Faraon, Iacov a putut să-i spună: „*Zilele călătoriei mele sunt de o sută treizeci de ani*” (Geneza 47.9). Vedeți, Dumnezeu l-a lăsat să știe că el este străin și călător. Acum îl vom privi pe Iosif, desăvârșirea.

Observați, trei stadii: neprihănirea prin credință; sfințirea prin Sânge; botezul cu Duhul Sfânt; apoi desăvârșirea, proslăviți. Biblia spune că „*pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți (aceasta este spre o minte duhovnicească), i-a și proslăvit.*” (Romani 8.20b). Este adevărat? „*Pe aceia pe care El i-a socotit neprihăniți....*” Și dacă El ne-a făcut neprihăniți, suntem deja proslăviți în statura Sa. Vedeți, nu scrie că „El ne va proslăvit”, ci scrie: „*ne-a și proslăvit.*” Aceasta este adâncă, nu-i așa? Aceasta spune Scriptura.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „*Te-am binecuvântat și te-am rânduit (trecut) să fii tatăl multor neamuri.*” (Romani 4.17a). Nu „te voi rândui”, ci „te-am rânduit.” Nu „vei veni la Mine la bătrânețe și vei fi salvat.” Ci: „Eu am făcut-o deja.” Voi nu aveți nimic de-a face cu aceasta. Este necondiționată. Dumnezeu a hotărât să aibă Biserica Sa. De fiecare dată când El a făcut un legământ cu omul, omul l-a încălcat, iar astăzi face la fel. Omul va încălca întotdeauna legământul făcut cu Dumnezeu, dar Dumnezeu nu poate să facă aceasta. Deci, „Eu o voi face.”

Noi vedem că Dumnezeu i-a spus lui Adam la început: „Să nu faci aceasta, nu poți să faci aceasta și să nu faci aceasta!” Dar Adam s-a întors și a încălcat porunca primită, iar Dumnezeu a văzut că omul era pierdut, și a zis: „*Voi pune vrăjmășie între sămânța ta și sămânța șarpelui. Aceasta va zdrobi capul șarpelui, iar el îți va zdrobi călcâiul.*” (Geneza 3.15).

Când Dumnezeu spune că va face un anumit lucru, puteți aștepta să se facă. Când un om spune că va face ceva, nu știe dacă va reuși, dar Dumnezeu i-a spus lui

Avraam: „Te voi salva pe tine și sămânța ta după tine”, și așa este. Vedeți, nu numai pe Avraam, ci și toată sămânța lui Avraam, și aceasta necondiționat. Sper să mă iertați, dar cred că pot striga puțin. Oh, voi nu realizați, oamenilor, ce înseamnă aceasta! Poate unii din voi nu ați fost învățați suficient să intrați în ea.

Dumnezeu Și-a proslăvit deja Biserica: „...pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit deja în Biserică, în Hristos.” (Romani 8.30b). Dacă ești neprihănit în Hristos, din punctul de vedere al lui Dumnezeu ești deja proslăvit în Hristos.

Isus a zis: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru ceresc este desăvârșit.” (Matei 5.48). Cum puteți fi desăvârșiți? În seara aceasta, în ochii lui Hristos, toți creștinii născuți din nou sunt desăvârșiți. Eu sunt la fel de desăvârșit în Dumnezeu cum era Hristos. Și voi toți sunteți credincioși. Pentru că nu este sfințenia mea, ci este sfințenia Lui. Dumnezeu nu poate primi sfințenia mea pentru că nu am niciuna, dar eu am intrat în Hristos prin credință și prin Hristos sunt în El, și desăvârșit în ochii lui Dumnezeu. Eu sunt ascuns în Hristos.

Priviți. „Printr-un singur Duh, noi suntem botezați într-un singur Trup, și devenim mădularele acestui Trup.”

În Romani 8.1 scrie: „Acum dar nu mai este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu umblă după fire, ci după Duhul.” Un om care este în Hristos Isus umblă după lucrurile spirituale. Pentru lume, pentru mintea firească această umblare este o nebunie, dar pentru cei ce cred, este Viața Veșnică. Amin. Acolo sunteți. Oh, cât este de minunat! Ce vă mai poate vătăma? Voi sunteți în Hristos. Și pe cât este de sigur că Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, tot atât este de sigur că noi vom veni în Hristos. Amin. Trebuie, pentru că așa a promis Dumnezeu. Și cât este de sigur că acel Trup se urcă, eu sunt în acest Trup și trebuie să merg cu El.

Voi spuneți: „Frate Branham, tu crezi în siguranța veșnică?” Într-un fel, cred. Eu cred că Biserica Sa este asigurată veșnic, pentru că Dumnezeu a spus deja că ea

va apărea înaintea Lui fără pată și zbârcitură; biserica o va face. Următorul lucru este că dacă sunteți în biserică, voi sunteți asigurați. *„Cel care vine la Mine, nu va fi alungat.”* Este adevărat? Ascultați, aici este Cuvântul Omului Isus Hristos cu privire la Ea: *„Cine (oricine) ascultă Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață Veșnică (timpul trecut. Aceasta nu este de la o adunare la alta), și nu vine la judecată (nu va fi alungat niciodată sau condamnat), ci a trecut din moarte la Viață.”* Așa a spus Isus în Ioan 5.24. *„Eu sunt Pâinea Vieții, care S-a coborât din cer de la Dumnezeu.”* (Ioan 6.51). *„Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și sunt morți. Dar cel care mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu are Viață Veșnică, și Eu îl voi învia în ultimele zile.”* Aceasta a spus El.

Acum sunt foarte mulți care pretind că sunt acolo. Sunt mulți care se străduiesc și încearcă să trăiască corect ca să se preseze înăuntru, dar nu știu nimic despre aceasta. Dar dacă sunteți acolo, vă este la fel de simplu să trăiți o viață creștină cum este să trăiți orice viață, deoarece sunteți în Hristos, și plini de Duhul Sfânt care vă conduce și vă călăuzește în toate lucrurile. Desigur, veți face greșeli și veți cădea, dar nu puteți rămâne trântiți, deoarece nu puteți face o tulpină de grâu, un sicomor (smochin)... Nu o puteți face pentru că Isus a zis: *„După roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20). Voi aveți Viață Veșnică.

Astăzi, cea mai mare cursă pentru biserică este frica. Toți se tem de moarte și se întreabă: *„Ce se va întâmpla? Ce va fi?”* Dar Isus a spus: *„Când vor începe să se întâmple toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele și bucurați-vă, pentru că izbăvirea voastră este aproape.”* (Luca 21.28).

Acum, vedeți cum Și-a luat El biserica în călătorie, acolo în urmă, pe Avraam, Isaac, Iacov și toți ceilalți, și vedeți și greșelile pe care le-au făcut; dar Dumnezeu a fost cu ei: o umbră. Priviți puțin la Avraam.

Știu că în seara aceasta am foarte mulți ascultători arminieni, dar vreau să vă clarific aceasta.

Prin har, prin alegere, Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Te voi aduce la Mine la o vârstă înaintată.” Cu alte cuvinte: „Te voi salva, te voi trece prin aceasta, vei trăi o viață lungă și vei avea un copil, prin Sara, iar în acest copil voi salva lumea.” Vedeți, Dumnezeu l-a chemat pe Avraam înainte ca el să facă ceva ca să merite. Dumnezeu l-a chemat pur și simplu. Aceasta a fost tot.

Avraam a fost un haldeu din cetatea Ur, și a părăsit valea Șinear unde fusese Turnul Babel, unde era închinarea la idoli. Cred că tatăl său era un închinător la idoli, iar Laban a dovedit că avea idolii lui, după ce a coborât de acolo. De unde putea să-i aibă, dacă nu a ieșit de la Turnul Babel, de la urmașii lui Ham? Nimrod se trăgea din Ham. El este acela care a zidit Turnul Babel, unde a început închinarea la idoli, prima închinare idolatră pe pământ.

Priviți acest turn Babel cum vine jos, trece prin toată Scriptura și se termină în Apocalipsa, o idolatrie religioasă care pretinde că este creștină. Oh, Ioan a văzut-o în Apocalipsa 17, a admirat-o cum stătea acolo, cum arăta și purta Numele lui Isus și celelalte, și totuși a persecutat și a martirizat sfinții Dumnezeului celui viu. Îngerul i-a spus lui Ioan: *„Vino și-ți voi arăta cine este această femeie (biserica). Ea este o biserică mare, care șade pe șapte coline și conduce lumea; ea este beată de sângele martirilor lui Isus Hristos.”* Oh, milă!

Poporul, noi trăim în timpul sfârșitului. Câți dintre voi știu că, cu ani în urmă, catolicii au vrut să mă închidă pentru că predicam despre semnul fiarei? Aceasta s-a întâmplat cu douăzeci și ceva de ani în urmă, când am vorbit despre faptul că Mussolini va ajunge la putere în Italia. Atunci am spus: „Dacă Mussolini merge vreodată către Etiopia, notați-vă, nu va mai fi pace până când vine Isus Hristos.” Tot atunci am spus că se vor ridica trei sisteme: nazismul, fascismul și comunismul. Toate se vor uni într-un sistem care va stăpâni lumea și va arde Vaticanul. Eu v-am spus aceasta cu mulți ani în urmă și așa va fi.

Tot atunci v-am spus că înainte de a sosi acest timp, mașinile... Voi știți că în urmă cu douăzeci de ani erau drepte în spate, dar eu am spus că vor arăta ca un ou și vor fi teleghidate. Aceasta este o viziune. Ele vor fi așa chiar înainte de răpire.

Acum, Dumnezeu Își pregătește biserica din întreaga lume, o aduce în ordine, astfel încât să poată intra în răpire; trebuie să-i dea credința de răpire înainte să poată intra în răpire.

Ceilalți oameni sunt în duhul ultimelor zile, exact ca oamenii din zilele lui Noe, care mâncau, beau, se căsătoreau, divorțau, erau dezinteresați, nepăsători, umblau în jur și toate celelalte. O, iar poporul american este cel mai rău popor de pe fața pământului: încăpățânat, îngâmfat, nesocotitor, violent și disprețuitor, un știe-tot. Cu Biblia în fața mea și conștient că Dumnezeu mă privește, vă spun cu toată sinceritatea că dacă în lumea aceasta există un loc care are cea mai mare nevoie de misionari, atunci acel loc se numește SUA, Statele Unite ale Americii. Aici, în SUA se află cei mai mulți păgâni. „Păgân” înseamnă „necredincios”.

Oh, ei cred doar teologia și sunt atât de plini de sine încât nici nu poți să te apropii de ei. Cu un om care se închină la idoli și care n-a auzit niciodată vorbindu-se despre Dumnezeu, poți ajunge la un rezultat foarte bun doar după cinci minute de discuție, dar cu un tip care mărturisește că este creștin, un mușchi vechi ce atârână acolo și are suficient fluid îmbălsămător și injectat în venele lui... Aceasta îmi amintește de morgile reci care se află în apropiere și care aparține unei firme de pompe funebre. Da, de câte ori intru în aceste biserici mari, îmi amintesc de o morgă; termometrul spiritual merge o sută sub zero, și trebuie să te muncești din greu. Nu spun aceasta ca o glumă, ci este adevărul. Unii dintre ei nu știu nimic despre Dumnezeu și cu toate acestea se ridică și spun: „Ei bine, vă spun; oh, cred că este tot...” Înșelătorule! „...*voi închideți oamenilor Împărăția cerurilor! Nici voi nu intrați în ea, și nici pe cei ce vor să intre, nu-i lăsați.*” (Matei 23.13).

Ei se poartă ca și cum ar duce un mort la morgă. Trag tot sângele din el și pun în loc ceva lichid, ca să fie siguri că este mort. Ei bine, așa fac ei! Iau religia pe care o au oamenii sau credința pe care o au, și injectează în ea ceva vechi, cu care îi omoară și-i țin morți. Acesta este adevărul. Îngrozitor! Doamne! Și apoi ei spun: „Oh...”

Odată am întrebat-o pe o femeie: „Ești creștină?”

„Vreau să știi că sunt americană.”

„Nu asta te-am întrebat”, am zis eu.

Altădată, a venit pe platformă tot o femeie, iar fratele Bosworth a întrebat-o:
„Doamnă, ești creștină?”

„Ei bine, eu aprind în fiecare seară o lumânare.” Oh, Doamne! Oare faptul că aprinzi în fiecare seară o lumânare, te face creștin? Poți să le arzi pe toate din lume, căci nu-ți vor folosi la nimic. Vei rămâne tot păcătos dacă Focul mistuitor al Duhului Sfânt nu-ți va curăța sufletul. Totul este în inimă.

„Ei bine, eu trăiesc în America.” Aceasta nu are nimic a face cu salvarea mea. Dumnezeu nu mă primește pentru că sunt american. El nu respectă un german pentru că este german; nici pe un polonez pentru că este din Polonia. El nu respectă un african pentru că este din Africa. Dumnezeu nu este interesat de Africa, nici de Germania și nici de Statele Unite. Pe El Îl interesează o singură Împărăție, și aceasta este Împărăția lui Dumnezeu, în care vin oameni din orice națiune. Ei se nasc în Împărăția Sa prin Sămânța lui Avraam, care este Isus Hristos, și sunt moștenitori conform făgăduinței.

Toate națiunile de sub cer sunt dominate de Satan. Așa spune Biblia. Băiete, aceasta pare prea de tot, nu-i așa? Totuși, Satan L-a luat pe Isus Hristos cu el și i-a arătat toate împărățiile acestei lumi, este adevărat? El i-a spus: *„Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție (cum ar fi putut să I le dea Domnului, dacă nu i-ar fi aparținut?) dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie.”* (Matei 4.9). Dar Domnul i-a răspuns: *„Pleacă Satană!”* El știa că va ajunge Moștenitorul tuturor împărățiilor.

Despre sfârșitul lumii vorbește și Apocalipsa: *„Bucurați-vă ceruri și voi toți profeții sfinți, pentru că împărăția lumii a trecut în mâinile Domnului nostru și a Hristosului*

Său. Și El va împărăți în vecii vecilor.” (Apocalipsa 11.15).

Daniel L-a văzut ca Piatra care se dezlipește din munte și lovește chipul la picioare, sfărâmându-l în bucăți, iar Împărăția lui Dumnezeu a crescut. Conform Cuvântului, când Hristos va începe să domnească în Mileniu, nu va mai fi nici o boală și nici un necaz. Atunci toate armele vor fi făcute pluguri și nu va mai fi nici un război. Toate necazurile de aici se vor termina când vine Isus. Dar până atunci, cât timp mai domnește Satan peste națiuni, vor exista războaie, strigăte și vești despre războaie. Ele vor înceta numai când vine Isus. Amin.

Dumnezeule, ajută-ne. În timp ce stau aici și vă privesc, sunt încredințat că sunteți un popor rânduitor pentru vecie, deoarece stați pe învățătura Cuvântului. Fiecare bărbat sau femeie, fiecare tânăr și tânără care este aici, vor sta într-o zi în prezența lui Hristos. Ca și slujitor al Său, eu sunt încredințat că trebuie să răspund pentru fiecare Cuvânt pe care vi-l spun. De ce să-mi fie rușine să vestesc Cuvântul lui Dumnezeu, când El L-a legitimat pretutindeni unde L-am predicat, prin semne și minuni puternice? El Și-a legitimat Cuvântul în palate regale și peste tot unde a fost vestit, și nici măcar o singură dată nu s-a întâmplat să spună ceva și să nu se îplinească exact cum a spus.

Desigur, El nu mă va lăsa niciodată să spun ceva greșit. Și eu vă spun în seara aceasta, prieteni creștini, indiferent de care biserică aparțineți sau de oriunde veniți, dacă nu sunteți în Împărăția lui Dumnezeu prin botezul Duhului Sfânt, care vă aduce în Trupul lui Hristos, grăbiți-vă s-o faceți, pentru că nu știți ceasul în care vine El.

Israel în Egipt, este un tip spre biserică chemată afară. Noi știm că după ce Iosif a murit, Israelul a rămas în continuare în Egipt. Mai am la dispoziție o jumătate de oră, așa că voi cuprinde cât voi reuși.

Israel se afla în Egipt pentru că Iacov și patriarhii au mers acolo din cauza secetei, și locuiau în Gosen. Înainte să moară, Iosif a vorbit despre ieșirea copiilor lui Israel

din Egipt și i-a pus să jure că vor lua și oasele lui și le vor duce cu ei. Acesta este un tablou minunat.

Voi știți că este bine să citiți Cuvântul, dar dacă nu aveți călăuzire, cu siguranță veți omite înțelesul Lui. Cuvântul este scris printre rânduri. Isus a spus: „*L-am ascuns de ochii celor înțelepți și pricepuți și L-am descoperit pruncilor.*” Seminarele teologice de astăzi, sunt asemenea preoților din timpul Domnului, care citeau Cuvântul referitor la venirea Lui, dar au omis să vadă că Isus este Hristosul. Înțelegeți ce vreau să spun?

Priviți-i pe bătrânii patriarhi! De ce i-a spus bătrânul Iacov lui Iosif: „...*să nu mă îngropi în Egipt.*” El l-a făcut pe Iosif să-și pună mâinile pe coapsa lui invalidă și să jure pe Dumnezeu că nu-i va îngropa oasele acolo. Știați aceasta? El i-a zis: „*Du-mă înapoi în patria mea și îngroapă-mă acolo.*”

Priviți-l pe Iov cum stătea acolo plin de bube, blestemând ziua în care s-a născut. Cartea lui Iov este cea mai veche carte a Bibliei, fiind scrisă înaintea Genezei. Priviți-l cum stătea pe o grămadă de cenușă și se scărpină cu un ciob. Eu am predicat o dată cam trei luni despre această temă, așa că unii mi-au scris și m-au întrebat: „*Frate Bill, când ai de gând să-l dai jos pe Iov de pe grămada de cenușă?*” Eu spuneam mereu despre felul în care stătea el acolo. Acela a fost un timp foarte greu de decizie pentru acest bărbat, dar când l-am luat de pe grămada de cenușă, s-a întâmplat ceva.

Cam așa încercăm să facem aceste treziri. Noi îndreptăm atenția oamenilor spre Hristos și rămânem la acest subiect până când Duhul Sfânt începe să-l stabilească. Dacă-L simțiți pe Duhul Sfânt mișcându-se printre oameni, să știți că ați ajuns acolo.

Observați-l pe Iov în necazul lui. Chiar și soția sa i s-a împotrivit, l-a părăsit și i-a spus: „*Iov, blestemă pe Dumnezeu și mori*” (Iov 2.9). Dar Iov i-a răspuns: „*Vorbești ca o femeie nebună. Ce! Primim binele, și să nu primim și răul?*”

Domnul a dat, Domnul a luat, binecuvântat să fie Numele Domnului.” (Iov 1.21).

Apoi vedem că au venit la el membrii bisericii care după ce l-au învinuit în toate cuvântările lor, i-au întors spatele. Ce consolare! Ei i-au spus: „Iov, tu ești un păcătos ascuns! Ai păcate pe care le ascunzi.” Dar Iov știa că nu a păcătuit. Atitudinea lor a arătat ce știau ei despre aceasta.

Când acest om neprihănit a trecut prin necaz, Dumnezeu a trimis la el un om sfânt cu numele Elihu. Elihu nu l-a acuzat de nimic, ci i-a reproșat doar că l-a învinuit pe Dumnezeu. El i-a spus lui Iov: „Va veni un Neprihănit care se va așeza în spărtură, între omul păcătos și Dumnezeul cel sfânt, atunci omul care a fost însoțit cu jale la mormânt va învia din nou.”

Când a auzit aceasta, Iov s-a ridicat în picioare. Doamne, fulgerele au strălucit, tunetele au răcnit. Ce era aceasta? Profetul a intrat din nou în legătură cu Dumnezeu. Ochii i s-au deschis și a putut să strige: „Dar știu că Răscumpărătorul meu trăiește!” (Iov 19.25).

Cu patru mii de ani înainte ca El să vină pe pământ, Iov a spus: „Știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în ultimele zile (ultimii două mii de ani), El va sta pe pământ. Cu toate că viermii pielii distrug acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu: Eu însumi îl voi vedea, ochii mei vor privi și nu ai altuia.” (v.26-27). Aici o aveți. Iar când a ajuns pe patul morții a spus: „Îngropați-mă aici în Palestina!”

Apoi a venit Avraam cu o făgăduință. Când a murit Sara, el a îngropat-o chiar lângă Iov; Avraam a cumpărat o bucată de pământ și a îngropat-o acolo. Când a adormit Avraam, a fost pus alături de Sara.

Avraam l-a născut pe Isaac, iar când a adormit, a fost pus și el lângă Avraam. Isaac l-a născut pe Iacov, care fiind în Egipt, l-a pus pe Iosif să jure: „Nu mă

Îngropați aici. Jurați-mi că nu mă veți îngropa aici. Luați oasele mele și îngropați-le acolo sus cu părintele meu.” De ce aceasta? Frate, acest lucru nu este scris, este printre rânduri.

Când a venit și rândul lui Iosif să moară, a zis: „Puneți oasele mele într-un coșciug, dar să nu mă îngropați aici. Luați-mă și îngropați-mă sus aici, sus în țara făgăduită. Îngropați-mă acolo sus.” De ce? El a spus: „Dumnezeu o să vă viziteze într-o zi.”

Și așa cum mormântul lui Iosif a rămas gol când oasele lui au fost luate și duse în Palestina, tot așa a făcut și Isus: a lăsat un mormânt gol. În timpul robiei care a urmat, bătrânii evrei bătuți, epuizați și obosiți, priveau sicriul acela... Cu câțva timp în urmă, am avut ocazia să văd acel sicriu de plumb într-un muzeu. Se presupune că acolo au zăcut oasele lui Iosif. În locul unde este pus sicriul, scrie: „Aici au stat oasele lui Iosif, care au fost luate de Moise când Israelul a părăsit Egiptul.” Fiecare evreu a putut să-l vadă și își spuneau: „Într-o zi se va întâmpla ceva, iar atunci vom ieși!”

Profetul care a avut minunata haină, cel care l-a reprezentat pe Hristos în fiecare fel, cum am văzut în lecția de aseară, le-a zis: „Eu mă bazez pe ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu lui Avraam.” Acolo sunteți.

Eu mă bazez în seara aceasta pe același lucru, pe ceea ce i-a spus Dumnezeu lui Avraam: „*Te voi salva pe tine și Sămânța ta. Într-o zi veți ieși de aici.*” Ei au crezut aceasta, și într-o zi oasele lui Iosif...

Când Moise a dat semnul de plecare, Duhul Sfânt i-a zis: „Moise, tu ai uitat ceva! Du-te și ia oasele lui Iosif.” Moise le-a înfășurat, iar Stâlpul de Foc l-a călăuzit spre țara făgăduită, iar acolo le-au îngropat lângă Isaac și Iacov. De ce? Ei știau că într-o zi acolo va veni Cel Neprihănit și cu El vor veni primele roade ale celor care au adormit; știau că va fi o înviere. Ei aveau aceeași nădejde ca și Iov care spusese: „*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și în ultimele zile va sta pe pământ.*”

Ei știau că Iov a avut o idee despre unde va sta El, de aceea a zis: „Îngropați-mă aici.” Ei voiau să fie îngropați acolo unde era și trupul lui Iov, adică în Palestina, pentru că aceea era țara făgăduită. Ei știau că învierea nu va avea loc nici în Egipt, nici în Europa sau în altă parte, ci în Palestina, de aceea au cerut să fie îngropați acolo.

Când a venit Isus, Cel făgăduit, ei au făcut cu El întocmai cum a fost profețit mai dinainte, și oh, L-au omorât. El a murit, iar Sufletul Său a coborât în iad, unde a predicat sufletelor care sunt în închisoare, a luat cheile morții și ale iadului de la Diavolul, și S-a întors în dimineața de Paști. Și cum a venit prin paradis, El a bătut la ușă. Aleluia! Îl pot auzi spunând: „Copii!” Avraam a zis: „Cine este Acesta?” „Eu sunt Sămânța ta, Sămânța lui Avraam.” Daniel a întrebat: „Cine este Acesta?” *„Eu sunt Piatra care s-a dezlipit din munte.”*

Aceștia erau sfinții Vechiului Testament care zăceau acolo, așteptând să fie îmbrăcați în paradis. El a deschis ușa, iar Avraam a întrebat: „Să ieșim?” „Este aproape răsăritul soarelui pe pământ. Să ne pregătim să mergem.” Avraam a zis: „Putem să mai stăm puțin? Mi-ar place să privesc cetatea.”

„Da”, a răspuns Domnul, „căci Îmi voi vizita ucenicii patruzeci de zile.” În dimineața de Paști El a înviat, iar în Matei 27 scrie că *„multe dintre trupurile sfinților care au adormit în praful pământului, au înviat, au ieșit în cetate și s-au arătat multora.”*

Eu pot să-i văd pe Avraam și pe Sara venind pe străzi și zicând: „Oh, dragă, s-a mai schimbat câte ceva! Privește cum este în jur.” Cineva a întrebat: „Cine este perechea aceea? Par străini.” Atunci cei doi au zis: „Suntem recunoscuți” (Fratele Branham pocnește din degete), și au dispărut din fața lor, asemenea lui Isus când a trecut prin perete, știți, ei nici măcar nu au știut cum a intrat. Ei au ieșit. Aveau trupuri gloriificate și au apărut din nou pe pământ (Aleluia) ca cele dintâi roade ale mărturiei puterii lui Dumnezeu și ale învierii. El a prădat și a dezarmat puterile întunericului, a triumfat asupra morții și a iadului, a înviat în dimineața de Paști, și ei au intrat cu El în Împărăție.

Deci, nu-i de mirare că atunci când au ajuns în pragul morții ei au spus: „Să mă îngropați în Palestina.” Ei știau că învierea va fi în Palestina.

De aceea, frate, puteți avea orice doriți astăzi, toată religia veche, rece și formală, dar pe mine îngropați-mă în Hristos, pentru că Dumnezeu îi va aduce cu El în înviere, pe toți cei ce sunt în Hristos. Spuneți ce vreți despre mine, numiți-mă fanatic sau cum vreți, dar lăsați-mă să stau în El, pentru că cei care sunt în El vor ieși din mormânt în înviere, pentru că Dumnezeu îi va aduce înapoi. El a făgăduit aceasta și o va face. Amin.

Ce contează că îmbătrâniți? Glorie lui Dumnezeu, căci dacă îmbătrânim suntem și mai aproape de Casă. Aleluia! Oh, glorie! Mă veți numi holly-roller? Foarte bine, puteți începe. În ordine. Cât este de minunat! Aceasta este suficient să va facă un holly-roller. Cum pot să nu fiu fericit când știu că acesta este adevărul? Sigur că sunt bucuroși. Toți cei care au această nădejde clocotesc.

Îmi amintesc că în vremea când eram paznic, de câte ori mergeam în patrulare, mă opream la un izvor ca să beau apă din el. Izvorul acela se afla aproape de Milltown și era foarte gălăgios. Întotdeauna când stăteam lângă el, îl priveam și mă gândeam: „Oare ce te face așa de fericit?” Și el continua să freacăte gălăgios. Era cea mai bună apă pe care am băut-o vreodată. „Ce te face așa de vesel, faptul că din tine beau căprioarele?” Dacă mi-ar fi putut răspunde, ar fi zis: „Nu, frate Bill, nu acesta este motivul bucuriei mele.”

„Dar atunci ce te face să freacăte tot timpul atât de vesel? Pentru că vine cineva până la tine ca să-ți bea din apă?”

„Nu, nici acesta nu este motivul.”

„Poate ești vesel pentru că beau eu din tine?”

„Nu”, ar răspunde el.

„Dar atunci de ce freamăți?”

Dacă izvorul ar putea vorbi, mi-ar spune: „Frate Bill, nu eu freamăt așa, ci este Ceva care mă face să mă revărs fremătând.”

Când Duhul Sfânt vine într-o ființă umană, acolo este Ceva care țâșnește, un izvor de apă care izburnește în Viața Veșnică. Isus i-a spus femeii de la fântână: „Cine bea această Apă, va avea Viața Veșnică. În el vor fi râuri de Apă care vor izbucni în Viața Veșnică.” Aleluia! Să ne întoarcem la Exod.

Oh, Doamne, gândiți-vă că ei vor primi Viață veșnică chiar dacă vor trece zece milioane de ani până la înviere. Două treimi din pământ este acoperit cu apă, iar valurile care se ridică pe mare sunt de două sau trei ori mai mari decât acest tabernacol... Păcatul a devenit atât mare pe pământ încât într-o zi valurile îl vor curăța până în deșert. Când nu va mai exista mare, luni și stele (aleluia), eu voi continua să trăiesc. Toți bărbații și femeile născuți din nou, vor trăi veșnic în prezența Sa majestuoasă, schimbați în chipul unicului Său Fiu născut. Prin harul Său suntem salvați!

Nu este de mirare că poetul spune:

„Oh, dragostea lui Dumnezeu bogată și curată; nemărginită și iertătoare. În veci această dragoste va fi cântecul sfinților și Îngerilor.” „Cum am putea fi liniștiți? Există ceva palpabil, frate Branham?” Desigur.

Dacă privim la Isaac, Iacov și Iosif, vom înțelege ceva minunat. Cred că cel mai perfect exemplu este Iosif, care a pus poporul să jure că vor lua și oasele lui cu ei la ieșire. Vedeți, oasele sale sunt ca o mărturie.

Cred că Billy nu este prezent, pentru că eu niciodată nu spun aceasta când este în preajmă. Noi am pus o floare pe mormântul mamei sale de ziua ei, ca amintire, și el a plâns tot timpul cât am stat acolo. Văzându-l în starea aceea, eu i-am zis: „Nu plânge, Billy, ci închide ochii și privește spre malul celălalt. Mama ta zace într-adevăr aici împreună cu sora ta mai mică (trupurile lor), dar ele nu sunt aici, pentru că pe malul celălalt este un mormânt gol.” Aleluia!

Spre locul acela privesc eu, la fel ca bătrânii patriarhi, care spuneau: „Într-o zi vom pleca de aici!” Și într-o zi vom ieși! Eu nu am auzit niciodată această: „Cenușă la cenușă, praf la praf și pământ la pământ”, ci mă gândesc la făgăduința Sa: „Într-o zi...”

Zilele trecute am ținut serviciul de înmormântare pentru un fost șef de poliție din oraș, un frate tânăr care s-a întors la Hristos doar cu câteva ore înainte de a muri. L-am privit pe tatăl său bătrân și cu părul cărunt, care cu buze tremurânde și cu ochii plini de lacrimi, stătea aplecat deasupra trupului fiului său, ca să-l sărute de bun rămas, încât aproape că a căzut peste el în sicriu. Am auzit și m-am întors. El a scăpat florile, iar eu am spus: „Cenușă la cenușă; praf la praf și pământ la pământ”, apoi m-am gândit: „O, într-o zi glorioasă... Isus va veni într-un răsărit al soarelui de aur!” Acesta este adevărul. În ordine.

Când vom ajunge la lecție? Timpul șederii Israelului în Egipt a trecut. (Rugați-vă pentru mine). Astfel, vedem că pe tronul Egiptului a venit un Faraon care nu-l cunoștea pe Iosif. Cu patru sute de ani înainte, Dumnezeu făgăduise că ei vor sta în Egipt patru sute de ani și au trecut patru sute treizeci de ani până când au ieșit.

În Exod de la capitolul unu la capitolul cinci, vedem că Israelul se afla în Egipt, iar de la versetul 7 până la 22 este descrisă robia lor. Mulți dintre voi ați citit-o de multe ori.

Dorința mea este să scot ceva anume în evidență. Vom folosi puțin timp pentru aceasta, apoi vom intra în capitolul 2, pentru a vedea pregătirea eliberării,

nașterea lui Moise. Poporul greu asuprit a început să se pregătească. Supraveghetorii îi băteau; copiii le erau omorâți... Ceasul dinților roților profetice ale lui Dumnezeu a atins timpul.

Fiți atenți, fiindcă vreau să înțelegeți: eu cred că astăzi ele au atins timpul din nou, cred că suntem din nou aici. Acesta este motivul pentru care lucrurile merg așa cum se vede. Vechile ceasuri profetice au bătut aproape de ora zero. Eu am vorbit de curând despre aceasta, iar un pictor german a desenat aceasta într-unul din tablourile sale (am și eu un exemplar acasă). Acolo se vede un bărbat care stă în rugăciune, cu Biblia deschisă în fața sa. Pe masă arde o lumânare, iar ceasul indică ora doisprezece fără cinci minute. Este timpul pregătirii, Dumnezeu Se pregătește să facă ceva.

Acum fiți atenți. Când Se pregătea să facă ceva, Dumnezeu a dat o naștere deosebită în Egipt, un băiețel ca oricare alt băiețel. Un bărbat din seminția lui Levi (Amram) s-a căsătorit cu o femeie din aceeași seminție și au avut un copil, pe Moise. Pe atunci tocmai fusese dată porunca, ca toți copiii băieți să fie omorâți, dar cu acest copil s-a întâmplat ceva deosebit. Dumnezeu îl alesese mai dinainte și nimeni, nici chiar Moise, nu putea face ceva în privința aceasta. Părinții lui nu s-au temut de poruncile lui Faraon și l-au ascuns trei luni, dar apoi pentru că nu mai puteau să-l ascundă, au făcut o arcă mică din papură și i-au dat drumul pe apă. Domnul a făcut ca micuța arcă să ajungă chiar lângă treptele Faraonului, unde a fost luat, crescut și educat, fiind numit fiul fiicei lui Faraon. Este adevărat?

Citind **Exod 2.11-25**, vedem că Moise s-a identificat cu copiii lui Israel. El a făcut multe lucruri printre ei și se gândea că frații lui vor înțelege că el este omul trimis de Dumnezeu să-i izbăvească din robie, dar au omis să înțeleagă aceasta. Este corect?

Oh, poporule, ce umbră minunată este tabloul acesta pentru astăzi! Poporul s-a temut chiar de Lucrul care a venit să-i elibereze. Ei se temeau de Eliberatorul lor.

Ascultați ce s-a întâmplat când Solomon a zidit Templul din Ierusalim. Voi zidarii, veți pricepe mai bine. Ei au adus cedrii din Liban, care până la lope veneau pe apă, iar de acolo erau duși cu carul cu boi, și așa mai departe. Apoi au tăiat pietre care veneau din toate carierele din acel timp, dar când au venit împreună, erau o zidărie desăvârșită. În timpul celor patruzeci de ani cât a durat zidirea Templului, nu s-a auzit nici măcar un zumzet de fierăstrău sau vreun zgomot de ciocan. Toate pietrele care fuseseră cioplite în carieră, una a fost tăiată așa, alta a fost tăiată așa, dar toate au venit împreună perfect. (1 Împărați 6.7). Ei au pus temelia, apoi au ridicat clădirea și totul s-a fixat perfect. Zidarii au găsit o piatră ciudată, pe care n-au vrut-o, ci au spus: „Aceasta nu aparține aici!” și au aruncat-o în mocirlă. Ei au continuat să zidească mai departe, dar la sfârșit au văzut că piatra aceea ciudată era de fapt piatra principală, piatra din capul unghiului, piatra din vârf. Isus a spus aceasta.

Astăzi se întâmplă același lucru cu metodiștii, baptiștii, luteranii, pentecostali, și ceilalți. Prieteni, dacă nu vegheați, respingeți adevărata Piatră din capul unghiului, iar Piatra din Capul Unghiului a acestei case spirituale este Duhul Sfânt. Vouă vă este frică de El, vă temeți de fanatism. Eu știu că există multe sperietori și batjocori, dar dacă n-ar exista acestea, n-ar fi nici Unul adevărat. Este adevărat? Dar imitația face să strălucească și mai tare Adevărul original al Duhului Sfânt în botez. Acesta este adevărul. În ordine. Astfel, ei l-au respins, spunând: „Oh, noi nu putem primi aceasta, frate Branham.”

Cu câteva zile în urmă, am fost vizitat de președintele unui mare seminar, care era însoțit de o mulțime de la Institutul lui Billy Graham. A fost prezent doctorul Saden și o mulțime. Ei mi-au spus: „Frate Branham, dorim să îți spunem care este problema. Prin evanghelizările noastre, căutăm să convertim lumea, dar problema este că tu ai prea mulți pentecostali și holly-rollers în adunarea ta.” Aceasta era plângerea lor.

Eu i-am întrebat: „Deci aceasta este problema? Dar voi o veți sponsoriza?”

„Ei bine, desigur, vom avea...”

„Da, sigur, așa m-am gândit și eu. Nu o veți face. Cu siguranță, nu o veți face.”
Acesta este adevărul.

Marile biserici nu pot merge înainte și să aibă propria teologie. Ele croncănesc în legătură cu aceasta și cu aceea, se ridică și își arată DD-urile, și lucruri ca acestea, iar unii dintre ei nu știu despre Dumnezeu mai mult decât știe un iepure să-și pună schiuri. Acesta este adevărul. Oh, oh, cu siguranță ei cunosc toate cuvintele grecești și educația lor, dar Dumnezeu nu este cunoscut prin teologie sau educație, ci prin credință. Cunoștința îl îndepărtează pe om de Dumnezeu, dar credința îl aduce la Dumnezeu. În grădina Eden, omul a mers la pomul cunoștinței, iar aceasta l-a despărțit de Dumnezeu.

Cel care a adus Viața oamenilor, este chiar botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este motivul pentru care sunt primit de penticostali și de sfinții excentrici, cum îi numiți voi: ei cred în vindecarea divină...

Oh, chiar și regii și demnitarii au auzit despre ea și mă invită să merg să mă rog pentru ei, iar Domnul îi vindecă pur și simplu, în îndurarea Lui. Acesta este adevărul.

Dar când le vorbești celorlalți despre Viața Veșnică, îți spun că aparțin bisericii anglicane; că aparțin la aceasta și la cealaltă, că aparțin bisericii. Dar aceasta nu are nimic a face cu salvarea. Faptul că aparțineți de biserică nu înseamnă că îi aparțineți lui Dumnezeu. Voi sunteți salvați numai dacă sunteți născuți din nou...

Există o singură Biserică, iar aceștia sunt cei care sunt născuți în Trupul lui Isus Hristos, prin botezul Duhului Sfânt. Aleluia! Lasă-mă să-ți spun frate, că există o singură cale să intri în Hristos, iar aceasta nu este prin strângerea mâinilor, nici prin botezul cu apă sau prin stropire, nici încetând să mâncați carne, ținând zilele sabatului, încetând să fumați, să mestecați, să beți sau să înjurați. Niciuna din aceste fapte nu poate să te ducă în Hristos. Fumatul, băutura, un trai ușuratic, înjuratul și toate aceste lucruri pe care le faceți, nu sunt păcat... Acestea nu sunt

păcat. Faptul că blestemi, injuri sau bei nu este păcat; acestea sunt atributele păcatului. Faptul că ești păcătos, te face să faci aceste lucruri, dar acestea nu sunt păcate, ci sunt atributele păcatului.

Știu că ceea ce spun acum vă va răni, dar eu sunt răspunzător față de Cuvântul lui Dumnezeu, ca să spun adevărul. În acest punct, mulți dintre voi pentecostalii, ați greșit învățând că dovada botezului cu Duhul Sfânt ar fi vorbirea în limbi. Vorbirea în limbi este în ordine dar acesta este un dar, un atribut, nu este Duhul Sfânt; aceasta este ce face Duhul Sfânt.

Duhul Sfânt este dragostea lui Dumnezeu și eu vă pot dovedi aceasta cu Biblia. *„Chiar dacă vorbesc în limbi omenești și îngerești, nu îmi folosește la nimic.”*

Dacă doriți un măr (copac), dar aveți numai un fruct, este cale lungă până să aveți pomul. Vedeți, este un atribut.

Voi blestemați, fumați, beți, vă enervați, vă sare țandăra și multe alte lucruri de felul acesta, deoarece sunteți un păcătos. Acestea nu sunt păcate, le faceți pentru că sunteți un păcătos. Isus a spus aceasta și Scriptura o dovedește: *„Cine nu crede a și fost deja osândit.”* (Marcu 16.16). Dacă credeți, nu faceți aceste lucruri pentru că Viața lui Hristos este în voi. Dar dacă le faceți, nu sunteți credincioși, ci păcătoși, chiar dacă mărturisiți că sunteți credincioși. *„Orice pom se cunoaște după roade.”* Lăsați ca aceasta să pătrundă adânc în timp ce citesc. Acesta este adevărul, aceasta a spus Isus: *„Pomul se cunoaște după roadele pe care le aduce. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune.”* În ordine.

Jos în Egipt, se apropia timpul eliberării. Moise se născuse și crescuse în casa lui Faraon și nădăjduia că copiii lui Israel vor înțelege că el era cel care îi va conduce spre libertate. Dar au făcut-o? Nu, domnule. Ei au zis: *„Cine te-a pus mare judecător peste noi? Nu cumva ai de gând să mă omori și pe mine, cum ai omorât pe egipteanul acela?”* Aceasta a făcut ca Moise să fugă. Vedeți, el a fost respins de

frații săi.

În continuare ne vom opri puțin la capitolul 2.21. Încerc să vă arăt doar fundalul. Mai avem doar câteva minute, așa că poate trebuie să termin mâine seară. Deci, Moise a fost respins de frații săi și ca urmare a plecat în țara madianiților, unde s-a căsătorit cu o femeie dintre neamuri.

Moise este un model desăvârșit al lui Hristos. Este adevărat? Viața tuturor patriarhilor a fost o umbră a Vieții lui Isus Hristos. Moise s-a născut într-un timp de prigoană, când toți copiii de parte bărbătească erau omorâți. Când a venit Isus, S-a întâmplat același lucru: ei omorau toți copiii ca să ajungă la El. Este corect? Diavolul încercând să-l prindă pe Moise; Diavolul încercând să-L prindă pe Isus... El încerca.

Îl pot vedea pe Isus stând în acea dimineață bătând la porțile iadului. Aleluia! Nu știu, cred că nu este în mine să învăț în seara aceasta. Când a murit la Calvar, Isus a mers acolo jos și i-a văzut pe oamenii aceia plângând și văitându-se. El le-a vorbit și le-a zis: „Ar fi trebuit să ascultați de profeți.” El le-a predicat sufletelor aflate în închisoare: „L-ați avut pe Enoh; ați avut profeții; ați avut Legea, de ce n-ați vrut să ascultați?” Nu au făcut-o, iar ușa s-a închis. Dar El a coborât în iad și a bătut la ușă. Satan a întrebat: „Cine este acolo?Și El i-a răspuns: „Deschide ușa!” Oh, Doamne! Desigur, eu creez o dramă. Satan s-a dus la ușă, a deschis-o și a întrebat: „Cine ești?”

„Eu sunt Isus Hristos.”

„Oh, ai ajuns în sfârșit aici, așa-i? Te aștept de multă vreme, Băiete!”

„Știu că ai așteptat!”

Acum fiți atenți! „M-am gândit că Te-am omorât când l-am omorât pe Abel. Apoi, m-am gândit că Te-am omorât când l-am omorât pe Moise. M-am gândit că Te-am omorât când am făcut toate aceste lucruri. Când a murit Ioan Botezătorul m-am gândit că Te-am prins, dar iată că acum te am cu adevărat; ești aici în posesia mea!”

Dar eu pot să-L aud pe Isus, spunând: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, născut din fecioară și am venit pe pământ din palatele de fildeș ale Tatălui Meu. Pământul este stropit în dimineața aceasta cu Sângele Meu pe care L-am dat și am plătit prețul morții, păcatului și iadului. Eu am luat cheile!” Aleluia!

Eu am udat pământul cu sângele Meu, pe care L-am dat ca preț de răscumpărare, pentru izbăvirea din păcat, din moarte și din iad. Dă-mi cheile!” Aleluia! „Acum Eu intru în posesia lor. Ai ținut destul omenirea în robie, i-ai ținut în frică și în celelalte, dar de acum înainte Îmi aparțin Mie.” Aleluia! Apoi i-a smuls cheile, l-a împins înapoi în iad și a plecat. Amin. Amin.

Biruitoarea este în deplină putere de când a rupt perdeaua în două. Priviți-L în imaginea completă. Puternicul Biruitor s-a înălțat și a zis: „*Eu sunt Cel care am fost mort, trăiesc și sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*” (Apocalipsa 1.18). Aleluia. „*Cine aude Cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică. Am cheile învierii și îl voi învia în ultimele zile.*” Aceasta mă face fericit! Amin. „Eu sunt Acela.” Amin. Oh, Doamne!

Moise a fost respins de proprii săi frați; Isus a fost respins de proprii Săi frați. Iosif a fost respins de proprii săi frați. Îl vedeți pe Isus trăind acolo jos, acest Duh al lui Dumnezeu ieșind la desăvârșire? În acest Om a fost desăvârșirea. Acesta este adevărul. El a fost în Moise, sigur a fost, care fiind refuzat de frații săi, a plecat străin în propria țară și și-a luat o soție dintre neamuri. Aleluia.

Din nou doi fii. Amin. Voi ajunge sâmbătă sau duminică la cei doi fii, Efraim și Manase, la sfârșitul lecției. Din nou doi fii, este corect?

Respins de frații săi! Fiind respins de frații Săi, Isus Hristos a trimis Duhul Sfânt, respins de frații Săi, și a venit să-și ia o Soție dintre Neamuri, asemenea lui Iosif. Oh, Doamne!

Acum, capitolul 3, ca să vedem chemarea lui Moise, rugul arzând. Oh, îmi doream să avem timp să intru aici, dar nu avem! Să încercăm, totuși. Când sunteți oboșiți, ridicați mâna, și voi încheia, sincer o voi face.

Priviți! Oh, frate, aceasta este ca pâinea de grâu și fasolea, vi se lipește de măsele. În felul acesta, mâine puteți merge să aveți o zi bună de lucru pentru Domnul. Ieșiți, întâlniți-l pe diavolul și spuneți: „Știu unde stau, dar nu pentru că am simțit un fior, ci pentru că-L posed pe „Așa vorbește Domnul!” Ieși, Satan pentru că îmi iau poziția!”

Vedeți? Noi suntem fiii lui Dumnezeu. Când? Acum. Mâine seară? Nu, chiar acum. Noi suntem fiii lui Dumnezeu acum. Acum stăm împreună în locurile cerești. Acum este Duhul Sfânt aici. Când? Acum. Acum avem Viață veșnică. Frate Branham, vei intra în Viața Veșnică când mori? „Nu, o am acum. O posed acum.” Cum? Isus Hristos mi-a dat-o și aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Deci, du-te, moarte! Du-te, Satan, tu nu mai ai legături asupra mea!

Priviți-l pe bătrânul Pavel. Ei pregăteau un butuc să-i taie capul și au zis: „Știi ce este acesta, băiete? Pe el îți voi tăia capul.” „Da? *M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.*” Hei, ce vei spune înainte să mori? Moartea i-a zis: „Oh, evreu micuț cu nasul coroiat, știi că ai fost bătut cu nuiielele și coborât prin... așa mai departe, că au făcut aceasta, aceea sau cealaltă, dar acum te-am prins. Te voi face să tremuri și să îngheți!” Dar el a zis: „Moarte, unde ți-e acul?” Mormântul i-a zis: „Te voi ține!”

„Unde îți este biruința, mormântule? Unde îți este boldul, moarte? Mulțumiri să-I fie

aduse lui Dumnezeu!" Mormântul a zis: „Te voi ține, te voi modela, te voi infecta. Te vor mânca viermii și oasele tale se vor întoarce în pământ.” Dar Pavel i-a răspuns: „Privește mormântul acela gol. Eu sunt ascuns în Cel ce S-a ridicat de acolo!” Aleluia! „În dimineața aceea glorioasă, eu voi învia și voi primi o cunună, *„cununa neprihănilor, pe care mi-o va da Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”* (chiar și celor din Tabernacolul Branham). Amin. Sigur.

Diavolul nu este decât o sperietoare. El vrea să vă înspăimânte, dar legal nu mai are nici un drept. Toate drepturile și domniile, i-au fost luate. El a pierdut totul când a murit Isus la Calvar. Aici este El, coborând acum. Să revenim la tema noastră.

Moise a fugit din Egipt și era în spatele deșertului, unde păstorea oile socrului său, Ietro. Doamne, el a fost acolo patruzeci de ani și avea deja copii. Avea o soție nervoasă și el însuși avea un temperament iute. Deci pot să-mi imaginez că au avut un timp măreț afară în spatele deșertului. Nu-i așa? Dumnezeu știe cum să vă îmblânzească. Da.

Îl văd cum într-o dimineață stătea acolo cu un băț vechi și încovoiat, șchiopătând, în vârstă de optzeci de ani, cu favoriții albi și cu părul atârând în jos așa. El a privit într-o parte și a zis: „Aceasta este o privilegiată ciudată.” S-a uitat din nou și a zis: „Oare de ce nu arde pomul acela? Trebuie să merg mai aproape de el ca să văd ce se petrece.”

Știți, uneori auziți multă gălăgie. Abateți-vă, vedeți ce este și fiți salvați. Dar să știți că există un Foc mare, care reușește să ardă, Duhul Sfânt reușește să ardă, iar oamenii se răsucesc și spun: „Ce se întâmplă?”

Deci, Moise s-a apropiat curios, zicând: „Mă întreb de ce nu arde lucrul acela? Este în flăcări de o jumătate de oră și nu se mistuie deloc.” A urcat gânditor, zicându-și: „Mă duc să văd ce se petrece acolo!”

Atunci s-a auzit un Glas care spunea: „Nu te apropia de locul acesta: scoate-ți încălțăminte din picioare, căci pământul pe care stai este sfânt.” (v.5).

Moise nu a zis: „Îmi voi scoate căciula”, deoarece El a spus: „Încălțăminte.” Deci, s-a aplecat, și-a scos încălțăminte, apoi a zis: „Cine ești Tu, Doamne?” Și El a spus: „Moise...” Acesta este capitolul 3, de la versetul 1 până la versetul 12. Deci, El i-a zis: „Moise, am auzit gemetele poporului Meu, și Mi-am amintit promisiunea (Oh, aleluia!) pe care i-am făcut-o lui Avraam. Le-am auzit plânsetele și gemetele și am coborât să-i eliberez. (Amin. A coborât să-Și țină Cuvântul). Mi-am amintit promisiunea Mea și am coborât să-i eliberez.

De aceea nu mă îngrijorez niciodată cu privire la făgăduințele Lui, chiar dacă uneori întârzie în împlinirea lor. Eu știu Cine conduce barca. Nu-i așa? Doar stați liniștiți.

„Am coborât să-i eliberez?”

„Ce vei face?”

„Moise, te voi trimite pe tine.” „O, Doamne, pe mine? Eu nu pot face aceasta, Doamne.”

„Oh, da! Te-am pus în lumea aceasta pentru acest scop.”

„Ei bine, dar am deja optzeci de ani, am spatele gârbovit, probabil din cauza artritei, și pe deasupra sunt și bâlbâit, nu pot vorbi cursiv.”

„Cine a făcut gura omului?”

Atunci Moise a zis: „Doamne, dacă îmi vei arăta slava Ta, voi merge.” Amin. (Nu vă temeți, „Amin” înseamnă „așa să fie”, vedeți?). Arată-mi slava Ta și voi merge. Vreau să văd puțin din această slavă Shekinah, nu-i așa? Da, domnule. Arată-mi slava Ta, Doamne.

„Ce este slava Ta, Doamne?”

„Moise, ce ai în mână?”

„Un toiag, Doamne, un băț vechi și strâmb.”

„Aruncă-l jos!” Moise a aruncat toiagul la pământ, și toiagul s-a transformat într-un șarpe. Moise a sărit în spate.

„Ia-l de coadă!” Moise l-a prins de coadă și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui.

Domnul i-a mai zis: „Bagă-ți mâna în sân.” El și-a băgat mâna în sân; apoi a scos-o și iată că mâna i se acoperise de lepră, și se făcuse albă ca zăpada.” Vedeți însemnătatea acestor simboluri? Minte, inima și gândurile omului sunt acoperite de lepra păcatului. Ce trebuie făcut? Moise și-a băgat din nou mâna în sân, iar când a scos-o, era din nou curată ca mâna unui copil mic.

El a văzut slava lui Dumnezeu. Ce este slava lui Dumnezeu? Miracole, semne, minuni și vindecarea divină. Doamne, arată-mi slava Ta.

Când Dumnezeu era gata să-și elibereze poporul din robia Egiptului, a pășit înainte un Moise, Duhul Sfânt, cu semne, minuni și vindecarea Divină. Amin. Corect. El a văzut mâna Domnului de aceea putea să spună: „Iată, acesta este toiagul

judecății!” Era toiagul încercării, iar mâine seară vom vedea că acest toiag a fost legănat peste Egipt. Acesta nu era Moise... era toiagul judecării lui Dumnezeu. Mâna care ține judecata lui Dumnezeu trebuie să fie curățită (Amin.), o mână curățită de orice lepră. Domnul i-a zis lui Moise: *„Du-te spre Egipt, căci iată că fratele tău vine spre tine. El va fi un profet pentru tine, și tu vei fi ca un Dumnezeu pentru el.”*

Atunci, Moise s-a dus la socrul său și i-a spus: „Iată, eu trebuie să te părăsesc chiar astăzi.” Apoi a luat un catâr bătrân, a pus căpăstrul pe el, și-a pus soția călare pe el, cu câte un copil pe fiecare șold, și duși au fost. Vă puteți imagina aceasta? Un bătrân de optzeci de ani, cu favoriții, părul și barba lungă, merge spre Egipt înarmat cu un toiag strâmb în mână, conducând un măgar bătrân, pe care mergea călare o femeie cu doi copii în brațe, să preia Egiptul. Vă puteți imagina o asemenea priveliște? Unii îl întrebau: „De ce mergi în Egipt, Moise?”

„Iată-l mergând!” Doamne, el avea un timp măreț! „Haide, Sefora!” Aceasta era soția lui. Moise mergea trăgând după sine bătrânul măgar și spunea: „Vino, mergem în Egipt ca să-l preluăm.” Egiptul era ca Rusia astăzi. Ei aveau cea mai mare și puternică armată, și puteau pune la pământ întreaga lume, iar Moise cobora să-l preia. Un bătrân cu un băț în mână, cu soția stând pe un catâr cu un copil pe fiecare șold, coborau să preia Egiptul. De ce? Pentru că Dumnezeu a promis. Glorie lui Dumnezeu!

Așa a fost și la Cades-Barnea. Dumnezeu le-a făgăduit ceva, de aceea Iosua a putut să spună: *„Noi putem face lucrul acesta, pentru că așa a spus Dumnezeu!”*

În timpul călătoriei spre Egipt, Moise a arătat cât de neelocvent era. La sfârșitul călătoriei, Dumnezeu l-a întâlnit acolo jos și a vrut să-l omoare, dar Sefora s-a dus, a luat o piatră ascuțită și i-a tăiat împrejur pe cei doi copii ai săi, salvând astfel viața lui Moise. Ea a aruncat prepuțul înaintea lui Moise și a zis: „Ești un soț de sânge pentru mine!” Ce se întâmplase cu Moise? Era atât de preocupat să meargă acolo, încât a uitat de pecetea tăierii împrejur.

Așa facem și astăzi. Aici eșuează bisericile sfințeniei. Noi avem mult timp, Domnul ne-a dat mulți bani, construim biserici mărețe cu turnuri înalte, cu scaune tapițate și cu orgi, dar uităm ce este esențial, uităm Pecetea lui Dumnezeu care este botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este adevărul, de aceea rugămintea mea este: „O, Dumnezeule, trimite-ne o Sefora.” Acesta este adevărul! Trimite-ne tăierea împrejur.

În Egipt, toți bărbații din Israel care nu erau tăiați împrejur, erau omorâți. Tăierea împrejur era pecetea făgăduinței. Tăierea împrejur a Vechiului Testament este botezul cu Duhul Sfânt a Noului Testament. Orice om care nu are botezul cu Duhul Sfânt, va fi tăiat afară. Acolo sunteți. Dumnezeule, fii îndurător!

Știu că vă obosec, dar eu mă bucur că am un asemenea timp. Totuși, cred că trebuie să mă opresc. În ordine. Măine seară vom continua cu Exod capitolul 3. În ultima frază din versetul 14, El Își face cunoscut Numele: „*EU SUNT CEL CE SUNT.*” Moise L-a întrebat: „Cine voi spune că m-a trimis?” Și El a zis: „*EU SUNT!*”

Moise a zis: „*Dacă mă vor întreba: „Care este Numele Lui?”, ce le voi răspunde?”*

Dumnezeu a zis lui Moise: „EU SUNT CEL CE SUNT.” Și a adăugat: „Vei răspunde copiilor lui Israel astfel: „Cel ce se numește „EU SUNT”, m-a trimis la voi.” (v. 13-14). Nu: „Eu am fost” sau: „Eu voi fi”, ci: „EU SUNT!” Aceasta este timpul prezent.

Mulți ani mai târziu, într-o zi, evreii stătea și vorbeau despre părinții lor care au mâncat mană în pustie, dar Isus S-a ridicat în mijlocul lor și a strigat: „*Părinții voștri au mâncat mană în pustie și au murit.*” (Ioan 6.49). Apoi a continuat: „*Eu sunt Pâinea Vieții care vine de la Dumnezeu din cer.*” (v. 51). Dacă vreți, Pomul Vieții din grădina Eden. „*Eu sunt Pâinea Vieții venită din cer. Dacă un om mănâncă această Pâine și bea acest Sânge, bea Sângele Meu și mănâncă trupul Meu și are Viață Veșnică, iar Eu îl voi învia în ultimele zile.*”

Dar ei au zis: „Omul acesta hulește! Cum ne va da trupul Lui să-l mâncăm?“, dar El le-a răspuns: „Ei bine, acum știți.”

„Noi îl credem pe Moise! El este profetul nostru și îl credem. Părinții noștri au fost hrăniți timp de patruzeci de ani cu mană în pustie.”

„Știu aceasta”, a răspuns El. „Știu aceasta, dar toți sunt morți. Eu sunt Pâinea Vieții.”

„Ce? Ei bine, vrei să-mi spui că...”

Dar El era Stânca din pustie; era Mana care a căzut din cer în pustie. El era Pâinea prezentată în Templu; El era Apele Iordanului. Glorie! El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. El este Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine; El era înainte de a fi o lume și El va fi atunci când lumea nu va mai fi. El este Rădăcina și Vlăstarul lui David, Luceafărul de dimineață, Trandafirul Sharonului, Crinul din Vale, Aleluia! El este și Rădăcina și Vlăstarul lui David (Aleluia). El a fost înainte de David, în David și după David. Slavă lui Dumnezeu!

Eu cred în dumnezeirea lui Isus Hristos. El a fost mai mult decât un Profet; a fost mai mult decât un Om bun; El a fost Dumnezeu învăluit în trup de carne: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine.*” (2 Corinteni 5.19). Acesta era El. În câteva seri vom ajunge să înțelegem pe deplin Cine era El. Acesta este motivul că nu avem credință, pentru că nu știți Cine este El.

Ei l-au spus: „*N-ai nici cincizeci de ani și ai văzut pe Avraam?*” (Ioan 8.57). Așa este, Omul nu avea decât treizeci și era epuizat de serviciile ținute. Deci, l-au zis: „Nu ai nici cincizeci de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam care este mort de opt sau nouă sute de ani?”

Ascultați ce le-a răspuns El: „Înainte de Avraam, EU SUNT. (Aleluia). Eu sunt leHoVaH!” El este leHoVaH-Rafa; este leHoVaH-Jire, leHoVaH Manasse. Oh, toate Numele de Răscumpărare ale lui leHoVaH erau în El, căci „în El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.” (Coloseni 2.9). Acesta este El.

Eu am coborât să-i eliberez; să Îmi declar Numele. Spune-le ca să știe din generație în generație că „EU SUNT CEL CE SUNT.” Vedeți? Nu „Eu am fost”, nu „Eu voi fi”, ci „EU SUNT”.

Același Dumnezeu care a fost în seara aceea acolo, este în seara aceasta aici.

„Eu voi merge înaintea ta. Îl voi trimite pe Îngerul Meu și El va fi într-un Stâlp de Foc. Îl voi trimite înaintea ta acum, ca un Stâlp de Foc și El te va călăuzi. Un Stâlp de Foc atât de mare, ca un stâlp! Înaintea ta va merge un Stâlp de Foc, ca să te călăuzească, iar în acest Stâlp de Foc va fi EU SUNT.”

Acum mă adresez Tabernacolului Branham și celor care sunteți asociații noștri și știți aceste adevăruri. Știți că același Stâlp de Foc este cu noi în seara aceasta? Vă amintiți fotografia Sa făcută cu același Stâlp de Foc care l-a urmat pe Moise prin pustie. Ce este Aceasta? Niciun învățat nu îndrăznește... Dacă nu v-am ascuns acest lucru, înseamnă că știu cu siguranță pe ce stau. Orice învățat de aici știe că acest Înger care i-a urmat pe copiii Israelului prin pustie era Îngerul Legământului, iar Îngerul Legământului era Isus Hristos. Moise a socotit suferințele lui Hristos ca o bogăție mai mare decât slava Egiptului. Este adevărat? El era Îngerul Legământului. Atunci Cine este acum cu noi? Ei pot spune că ne-am pierdut mințile, pot să ne numească sfinți fanatici, sau cum vor, fiindcă Dumnezeu Însuși S-a legitimat în mijlocul nostru, în același Stâlp de Foc, dovedind că Stâlpul de Foc care a călăuzit copiii lui Israel, este în mijlocul nostru și ne conduce în seara aceasta și pe noi. Aleluia! Slavă lui Dumnezeu. Același care a fost în Isus Hristos atunci când vorbea cu fariseii, sau atunci când a vorbit cu femeia de la fântână și i-a spus care era păcatul ei ascuns, este în seara aceasta în mijlocul nostru făcând aceleași lucruri. Vedeți? Cel ce era, Cel ce este și Cel ce vine. Aleluia. Eu Îl aștept, dar voi? Glorie lui Dumnezeu! Aleluia. Toată presupunerea s-a dus. Oh, Doamne!

Când în fața mea stă crucea pe care a murit Domnul slavei, socotesc toată slava mea un gunoi. Oh, prietenul meu păcătos, cum poți sta să vezi acea biserică mare în umbrele ei, condusă de acest Stâlp de Foc, și totuși să mai șchiopătezi?

Câți dintre voi au fotografia la care mă refer? Să vă văd mâinile. Câți dintre voi doresc s-o aibă? Mâine seară voi aduce câteva ca să le vedeți cu toții. În ordine. Acolo este legitimat.

Treizeci de mii de oameni au fost prezenți cu ocazia aceluși eveniment, iar criticii pândeau fiecare cuvânt spus. Eu am zis: „Nu pretind că aș fi un vindecător divin, deoarece știți că nu eu fac aceasta. Eu spun numai Adevărul. Când m-am născut în micuța colibă din Kentucky, Îngerul Domnului a venit și a stat acolo într-un Stâlp de Foc. Dumnezeu a dovedit aceasta, și dacă vă spun adevărul o va legitima din nou. Dacă sunt un mincinos, Dumnezeu nu va avea nimic a face cu mine.” Și în timp ce stăteam în fața criticilor mei, s-a auzit un vâjâit: „Whoosh!” și iată-L venind. În sală se aflau și fotografi de la Asociația Fotografilor Americani și de la ziarele magazin: Look, Life, Times, Collier și toată psihologia... Ei au făcut o fotografie și Lumina a atins lentilele. Au dus filmul la George J. Lacy și l-au verificat cu tot ce au putut, iar acum fotografia este expusă în muzeul din Washington D. C. Ce este aceasta? Isus Hristos descoperit într-un grup pe care batjocoritorii îl numesc sfinți fanatici. Dumnezeu să vă binecuvânteze inimile.

Toți pictorii renumiți au trebuit să-și treacă picturile prin sala criticilor. Și tabloul „Cina cea de taină” a fost expus în fața criticilor, aceștia având o părere bună despre el. Poate că pictorul aceluși tablou a lucrat o viață întreagă la el, iar astăzi tabloul este expus într-un muzeu renumit. Dar vedeți, înainte de orice, trebuie să treacă prin sala criticilor.

Frate și soră, când am început cu câțiva ani în urmă, în această religie a Duhului Sfânt, cum o numesc ei, trebuia să ne adunăm prin colibe vechi, în grajduri, în casa cuiva, sau chiar în aer liber. Afară, stăteau păcătoșii care râdeau de noi, ne batjocoreau și ne numeau sfinți fanatici, în timp ce mestecau gumă. De multe ori trebuia să stăm noaptea la închisoare, sau într-un loc unde erau batjocoriți sau

chiar bătuți.

Zilele trecute a stat în casa mea un predicator bătrân, care fusese alungat dintr-un oraș împreună cu soția și cu copiii săi... Ei dormeau afară în câmp, iar dacă ploua își uscau păturile atârându-le în copaci. Ei mergeau tot timpul pe lângă căile ferate și adunau boabe de grâu. Aveau o tigaie mică și le băteau cu o piatră. Astfel, au trăit douăsprezece sau paisprezece zile mâncând boabe de grâu.

Micuțul meu manager, bătrânul frate Bosworth, Dumnezeu să-i binecuvânteze inima, care acum se află la Durban, în Africa de Sud, unde mă așteaptă și pe mine, a fost bătut și amenințat în Texas, că dacă mai vorbește despre Hristos, îi vor va tăia gâtul și altele. După ce i-au fracturat mâna, i-au adunat lucrurile și l-au gonit, pentru că predicase botezul cu Duhul Sfânt.

„alții au pribegit îmbrăcați în piei de oaie și de capră, lipsiți de toate prizoniți și munciți, ei, de care lumea nu era vrednică să-i primească.” (Evrei 11.37).

Bisericile mari i-au batjocorit și i-au arătat cu degetul, numindu-i sfinți fanatici. Când am pus temelia acestei biserici, batjocoritorii spuneau că în curând voi face din ea un garaj. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu douăzeci de ani și iată că Duhul Sfânt este încă aici. Aleluia! Acesta este adevărul. Ce numeau ei fanaticism, împărații și oamenii mari din jurul lumii doresc. Mulți oameni mari au fost vindecați în întreaga lume, astfel încât puterea lui Dumnezeu a străbătut lumea, iar acum stăm cu milioanele mai puternici. Aleluia. Noi am trecut prin critici, mulți fiind de părere că vom cădea. Ei mi-au spus chiar aici în biserică: „Oh, Billy, tu ți-ai pierdut mințile!” Chiar și soacra mea a zis: „Băiatul a înnebunit!” Oh, dacă sunt, am un timp minunat!

Să-ți spun ceva, frate. Ascultați-mă, fiindcă spun aceasta cu respect. Aleluia. Nici tot iadul nu o poate opri pentru că este rânduită de Isus Hristos să fie așa, și va fi. *„...pe această piatră voi zidi biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui.” (Matei 16.18).* Ce fel de biserică este aceasta? Petre, *„nu carnea și sângele ți-a descoperit*

lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.” (descoperire duhovnicească prin Duhul Sfânt, a Cuvântului lui Dumnezeu). De aceea „pe această descoperire voi zidi biserica Mea, și porțile iadului nu o vor birui.” Ea merge înainte.

Frate, acum este batjocorită, prigonită, disprețuită și altele, dar în dimineața aceea glorioasă (Aleluia), Mărețul Stăpân ce stă în glorie, îndreptându-și slujitorii... *„nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul.”* Nu prin teologie, nu prin gramatică, nu prin aceste lucruri, ci prin credința simplă, sfântă și neamestecată în Fiul lui Dumnezeu și ceea ce spune El în Cuvântul Său...

El pictează un tablou. Ce este? O biserică umplută cu Duhul Sfânt pe care El a rânduit-o înainte de întemeierea lumii să apară în slava Sa. Într-una din aceste dimineți, El va străbate cerurile (Aleluia) ca un mare Magnet, va ridica această biserică prigonită și o va duce în sala faimei, când urcă în cer, strigând: *„Această haină veche de carne o voi lăsa, și mă voi ridica să apuc răsplata veșnică. Trecând prin aer vom striga: „La revedere, la revedere, dulce ceas de rugăciune.”* Amin.

Tată ceresc, în seara aceasta dorim să-Ți mulțumim. Nu știu ce s-a întâmplat, dar astăzi n-am putut să intru în temă. Duhul Sfânt a lucrat printre noi și a trecut peste. Oh, Îți mulțumim! Îți mulțumim din adâncul inimii pentru dragostea și îndurarea Ta. Îți mulțumesc, Doamne, Îți mulțumesc pentru poporul acesta umil care s-a adunat aici, în această epocă întunecoasă, în acest timp în care oamenii sunt aroganți, încăpățânați și iubitori de plăceri mai mult decât de Dumnezeu. Duhul vorbește și spune că așa vor fi oamenii din timpul sfârșitului. În 2Timotei 3, Cuvântul Tău spune că oamenii vor fi *„încăpățânați, îngâmfați, nesocotitori, violenți și disprețuitori ai celor care sunt buni, având o formă de evlavie, dar negându-și puterea; să te îndepărtezi de oamenii aceștia.”*

Dumnezeule, Tu ai spus că vei avea o turmă mică, batjocorită și respinsă, dar ai adăugat: *„Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția.”* (Luca 12.32).

Îți mulțumesc, Doamne, pentru că ai deschis ochii ei sărmani, și ai mei, un păcătos orb, născut într-o familie păcătoasă, și crescut pe un butoi de whisky. Oh, dar cum Te-ai îndurat de mine, Dumnezeule, cum m-ai păzit, m-ai binecuvântat și m-ai făcut fericit. Cum pot să-Ți arăt vreodată sentimentele pe care le am față de Tine, Doamne? O, Dumnezeule, lasă ca acesta să fie doar începutul, Doamne, ca să pot merge din nou pretutindeni în toate colțurile lumii, vestind Mesajul eliberării și salvării.

Dumnezeule, cercetează această biserică așa cum n-ai făcut-o niciodată până acum, astfel încât Duhul Sfânt să cuprindă fiecare suflet și să-l facă să îngenuncheze, să se roage și să postească zi și noapte, până când izbucnește o trezire de modă veche, care va aduce bărbații și femeile înapoi la Dumnezeu. Îngăduie aceasta Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin. Amin. (Să ne ridicăm).

Oh, vreau să-L văd, să-i privesc fața,

Să cânt întotdeauna despre harul salvator;

Pe străzile Gloriei să-mi ridic glasul;

Grijile duse, Acasă în sfârșit, întotdeauna să mă bucur.

Aleluia! Privind în jur, îmi amintesc de un frate bătrân care obișnuia să stea acolo plângând când predicam mesajele. Apoi, își ștergea lacrimile și mă îmbrățișa. Într-o zi glorioasă voi merge și-l voi vedea. Îmi amintesc de mulți alții care au fost printre noi, iar astăzi au trecut deja dincolo: bătrâna soră Weber și sora Snelling, care obișnuia să cânte în cor, fratele George, care stătea în spate. Unde sunt ei acum? Aleluia. Sunt duși acolo în sân. Aleluia, pecetluiți în Împărăția lui Dumnezeu. I-am văzut ducându-se. L-am văzut pe micuțul frate George trecând dincolo; el a continuat să se uite prin ușă în timp ce mergea, iar cei prezenți au zis: „El se uită

după Fratele Bill.” Dar el nu privea la mine, ci și-a întors privirea spre Răsărit și a spus: „O, Isuse, eu am știut că vei veni după mine ca să mă iei.” Apoi și-a întins mâinile și a adormit, s-a dus să Îl întâlnească pe Dumnezeu... Aleluia. Oh, Doamne! Să mergem acasă. Îl iubești?

Este vreun bărbat sau femeie care dorește să spună: „Doresc să-L cunosc pe El în plinătatea puterii și învierii Sale!”? Ridicați mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Vă întrebați de ce întârzii chemarea la altar? Am un motiv. În ordine. Ridicați mâna. „Vreau să-l cunosc în puterea învierii Lui.”

Puterea învierii nu este ceva pentru care trebuie să săpați, să trageți și să încercați. Doar eliberați-vă și Dumnezeu vă va purta acolo unde este o plăcere să trăiești cu El. Atunci lucrurile lumii vor fi moarte pentru voi, ca ora doisprezece. Vedeți? Astfel, nu mai este nimic, nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus. Doamne! Voi nu trebuie să părăsiți lumea, acolo nu este nimic de lăsat; ea vă lasă pe voi. Pur și simplu nu mai este acolo, pleacă. Amin. Câți îl iubesc pe Domnul? Spuneți: „Amin!” („Amin”). Spuneți tare! (Fratele Branham și adunarea strigă: „Amin”). În ordine.

la Numele lui Isus cu tine,

Copil... (Întoarceți-vă și dați mâna cu cineva)... și durerii; (Dați mâinile cu cineva din apropiere și spuneți: „Sunt bucuros să te întâlnesc aici în Tabernacol”).

la-l oriunde mergi,

Nume scump, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului;

Nume scump, cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Acum încet. Ascultați.

La Numele lui Isus îngenunchem,

Căzând prosternați la picioarele Sale,

Împărat al împăraților în ceruri Îl vom încorona,

Când călătoria este terminată,

Nume scump (Nume scump), cât de dulce!

Nume scump (Nume scump), cât de dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului.

Să ne plecăm capetele. Mare Învățător, într-o zi ai stat sus pe munte și ai zis:

„Iată cum trebuie să vă rugați: (fratele Branham și adunarea se roagă cu voce tare):

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-Se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; facă-Se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.

Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este puterea și Împărăția și slava în veci. Amin. ” (Matei 6.9-13).

Bună seara. Domnul să vă binecuvânteze.

La Numele lui Isus...

- Amin -